

Olomoucký kraj
Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor majetkový, právní a správních činností
Jeremenkova 1191/40a, 779 00 Olomouc

sp. zn.: KÚOK/23512/2024

V Olomouci dne 27. 9. 2024

č. j.: KUOK 110380/2024

počet stran/listů/příloh: 12/6/0

Oprávněná úřední osoba pro vyřizování: Mgr. Ondřej Vojkovský

Oprávněná úřední osoba pro podepisování: Mgr. Šárka Calábková

Rozhodnutí

Krajský úřad Olomouckého kraje jako nadřízený orgán (dále také jen „nadřízený orgán“, „odvolací orgán“ nebo též „krajský úřad“) příslušný podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, § 89 odst. 1 a § 178 odst. 2 věty druhé zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a dále podle § 16a odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“ nebo též „zákon“ či „InfZ“), rozhodl v souladu s ustanovením § 20 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím o stížnosti a odvolání společnosti Sprintel s.r.o., se sídlem Svatoplukova 3725/60a, 796 01 Prostějov, IČ: 26974487, zastoupené na základě plné moci Mgr. Janem Janouškem, advokátem, se sídlem Soukenická 2082/7a, 110 00 Praha 1, IDDS: nhqzqgr (dále také jen „stěžovatel“, „odvolatel“ či „žadatel“), datovaných ke dni 29. 8. 2024 a směřujících proti postupu obce Horka nad Moravou při vyřizování její žádosti o poskytnutí informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím a předložených nadřízenému orgánu dne 13. 9. 2024, takto:

I. Podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se **rozhodnutí** obce Horka nad Moravou č. j.: HB/178/2024 ze dne 14. 8. 2024, kterým byla odmítnuta žádost odvolatele ze dne 31. 12. 2023 evidovaná pod č. j.: 326/2023 v **bodech 16, 22**, v **části bodu 7** v rozsahu *„kolika občanům bylo toto napojení zrealizováno v rámci pokládky chrániček či v rámci probíhající rekonstrukce komunikací či veřejných prostranství a v kolika případech si občané zřizovali přípojku vlastním nákladem“* a v **části bodu 19** v rozsahu *„Digitální vektorová polohopisná situace komunikací a veřejných prostranství na území obce Horka nad Moravou, ve formátu dgn nebo dwg“*

zrušuje a věc se v rozsahu těchto bodů a jejich citovaných částí vrací tomuto povinnému subjektu k novému projednání.

II. Podle ustanovení § 16a odst. 6 písm. d) zákona o svobodném přístupu k informacím se **stížnost** společnosti Sprintel s.r.o., se sídlem Svatoplukova 3725/60a, 796 01 Prostějov, IČ: 26974487, zastoupené na základě plné moci Mgr. Janem Janouškem, advokátem, se sídlem Soukenická 2082/7a, 110 00 Praha 1, IDDS: nhqzqgr, datovaná ke dni 29. 8. 2024 směřující proti postupu obce Horka nad Moravou při vyřizování její žádosti o informace dle InfZ ze dne 31. 12. 2023 evidované pod č. j.: 326/2023 **odmítá jako opožděná**.

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor majetkový, právní a správních činností, obdržel dne 13. 9. 2024 prostřednictvím obce Horka nad Moravou (dále také jen „povinný subjekt“) spisový materiál týkající se podání společnosti Sprintel s.r.o. směřujícího proti postupu povinného subjektu při vyřizování části její žádosti o poskytnutí informací ze dne 31. 12. 2023.

I.

Z předloženého spisového materiálu bylo zjištěno, že se odvolatel svým podáním datovaným ke dni 31. 12. 2023 obrátil na povinný subjekt s žádostí o poskytnutí informací souvisejících s vybudováním a provozováním optické sítě v obci Horka nad Moravou. Svou žádost odvolatel podrobně konkretizoval ve 28 bodech a datovou schránkou ji zaslal povinnému subjektu, který ji zaevidoval ke dni 31. 12. 2023 pod č. j.: 326/2023.

V následujících měsících roku 2024 končila snaha povinného subjektu vyřídit žádost v souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím podáním opravného prostředku ze strany nespokojeného žadatele, a to opakovaně. O podaných stížnostech a odvoláních rozhodoval coby nadřízený, resp. odvolací orgán Krajský úřad Olomouckého kraje. Naposledy ve věci odvolací orgán závazně rozhodl prostřednictvím rozhodnutí č. j.: **KUOK 53479/2024** ze dne 3. 5. 2024, na které s ohledem na zásadu procesní ekonomie v podrobnostech odkazujeme. Toto rozhodnutí bylo odvolateli i povinnému subjektu doručeno prostřednictvím systému datových schránek téhož dne, tedy 3. 5. 2024 a tentýž den také nabylo právní moci. V předmětném rozhodnutí odvolací orgán rozhodl následujícím způsobem:

Podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu odvolací orgán zrušil rozhodnutí obce Horka nad Moravou č. j.: HB/73/2024 ze dne 15. 3. 2024 v části výroku, kterou byla odmítnuta žádost odvolatele ze dne 31. 12. 2023 evidovaná pod č. j.: 326/2023 v bodech 2, 3, 7, 9, 16, 19, 22, 24a, 24b, 25 a 26 a věc v této části vrátil povinnému subjektu k novému projednání.

Dále, podle § 90 odst. 5 správního řádu odvolací orgán rozhodnutí obce Horka nad Moravou č. j.: HB/73/2024 ze dne 15. 3. 2024 potvrdil v části výroku, kterou byla odmítnuta žádost odvolatele ze dne 31. 12. 2023 evidovaná pod č. j.: 326/2023 v bodech 23 a 28, a odvolání odvolatele směřující proti této části výroku odvolací orgán zamítl.

Konečně, podle ustanovení § 16a odst. 6 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím nadřízený orgán povinnému subjektu – obci Horka nad Moravou přikázal, aby ve lhůtě do 15 dnů od doručení předmětného rozhodnutí žádost odvolatele o poskytnutí informací ze dne 31. 12. 2023, evidovanou pod č. j.: 326/2023 vyřídil v souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím, a to v rozsahu bodů č. 1, 4, 8, 12, 13, 14, 15, 17, 18, 20 a bodu č. 5 v rozsahu *„Informace, zda je optická síť v majetku obce Horka nad Moravou již v provozu, a pokud je v provozu, jaká je nabídka služeb a jaká je u služeb domácnostem úroveň SLA (Service Level Agreement/ garantovaná dostupnost služby).“*

Z dostupného spisového materiálu odvolací orgán následně dovodil, že na výše uvedené rozhodnutí č. j.: KUOK 53479/2024 ze dne 3. 5. 2024 reagoval povinný

subjekt **až dne 14. 8. 2024**, když žadateli téhož dne, tedy 14. 8. 2024 odeslal dopis označený č. j.: HB/177/2024 a nadepsaný slovy „*Poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů*“ a spolu s ním i rozhodnutí označené č. j.: HB/178/2024 a datované k témuž dni. Prostřednictvím předmětného rozhodnutí povinný subjekt s odkazem na ustanovení § 11b InfZ odvolatelovu žádost o informace odmítl a to v bodech 16, 22, v části bodu 7 v rozsahu „*kolika občanům bylo toto napojení zrealizováno v rámci pokládky chrániček či v rámci probíhající rekonstrukce komunikací či veřejných prostranství a v kolika případech si občané zřizovali přípojku vlastním nákladem*“ a konečně v části bodu 19 v rozsahu „*Digitální vektorová polohopisná situace komunikací a veřejných prostranství na území obce Horka nad Moravou, ve formátu dgn nebo dwg*“.

S výše popsáním způsobem vyřízení se ovšem žadatel ani tentokrát nespokojil, a přistoupil proto prostřednictvím svého právního zástupce k podání opravného prostředku. Dne 29. 8. 2024 adresoval žadatel krajskému úřadu prostřednictvím povinného subjektu podání označené slovy „*Stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace k podání č.j. HB/177/2024*“ a „*Odvolání proti rozhodnutí č.j. HB/178/2024*“. Dne 13. 9. 2024 postoupil povinný subjekt předmětné podání prostřednictvím systému datových schránek k dalšímu řízení odvolacímu orgánu, jak bylo již shora uvedeno.

II.

Pokud jde o otázku právní kvalifikace vlastního opravného prostředku, uvádí nadřízený orgán následující. Jak z označení, tak i z obsahu žadatelova podání ze dne 29. 8. 2024 je dovoditelné, že tento napadá jednak rozhodnutí povinného subjektu o částečném odmítnutí své žádosti, zároveň pak žadatel v tomto svém podání brojí i proti způsobu vyřízení své žádosti ve vybraných bodech. Vzhledem k systematice zákona o svobodném přístupu k informacím, který upravuje dva typy opravných prostředků (stížnost a odvolání), musí nadřízený orgán vyvodit jednoznačný závěr, že stěžovatelovo podání je nutné hodnotit jako odvolání proti rozhodnutí povinného subjektu a současně i jako stížnost proti způsobu vyřízení jeho žádosti. Vzhledem k tomu považoval nadřízený orgán za účelné rozhodnout zároveň o stížnosti i odvolání, čemuž odpovídá i výrok tohoto rozhodnutí.

Dále považuje odvolací orgán za nezbytné vyjádřit se k povaze podaného opravného prostředku stran jeho včasnosti a přípustnosti. Odvolací orgán proto v rámci shora rozebrané procesní historie posoudil běh příslušných lhůt a s ohledem na relevantní ustanovení zákona dospěl k závěru, že stížnost byla s ohledem na ustanovení § 16a odst. 3 písm. c) InfZ podána opožděně a po věcné stránce je možné zabývat se pouze odvoláním, zatímco stížnost je potřeba odmítnout jako opožděnou.

Předešlé rozhodnutí nadřízeného orgánu bylo povinnému subjektu doručeno do jeho datové schránky dne 3. 5. 2024, následujícího dne se rozběhla 15 denní lhůta pro vyřízení žádosti. Patnáctý den lhůty (18. 5. 2024) připadl na sobotu, takže za poslední den lhůty je nutné brát pondělí 20. 5. 2024. Z dostupného spisového materiálu vyplynulo, že povinný subjekt zůstal během této lhůty vůči žadateli nečinný. Následujícího dne, tedy 21. 5. 2024, tak počala žadateli běžet 30denní lhůta pro podání stížnosti ve smyslu § 16a InfZ. Posledním dnem, kdy bylo možné podat stížnost proto byla středa 19. 6. 2024. Zákon přitom v § 16a odst. 3 písm. c) jasně říká, cit.: „*Stížnost se podává u povinného subjektu, a to do 30 dnů ode dne uplynutí lhůty pro rozhodnutí podle § 15 odst. 3 nebo pro vyřízení žádosti o informace stanovené v rozhodnutí podle*

odstavce 6 písm. b).“ Žadatel tak měl pro zachování lhůty reagovat stížností na nečinnost povinného subjektu nejpozději do středy 19. 6. 2024 (včetně), což tento neučinil a rozhodl se reagovat až na dodatečné (a výrazně opožděné vyřízení) žádosti ze dne 14. 8. 2024, kdy povinný subjekt zaslal žadateli vyřizující dopis č. j.: HB/177/2024 a také rozhodnutí č. j.: HB/178/2024 o částečném odmítnutí žadatelovy žádosti o informace.

Pro podání odvolání nicméně zákon žádnou obdobně koncipovanou překážku stran nutnosti dodržet určitou lhůtu nestanoví, nutné je pouze podat odvolání do 15 dnů od vydání rozhodnutí o odmítnutí, resp. o částečném odmítnutí žádosti. Proto i přes skutečnost, že povinný subjekt vydal své rozhodnutí č. j.: HB/178/2024 až 14. 8. 2024, tedy více než tři měsíce od doručení rozhodnutí nadřízeného orgánu č. j.: KUOK 53479/2024, rozhodující je, že žadatel své odvolání stihl podat v 15denní lhůtě, konkrétně 29. 8. 2024 a naplnil tak požadavek stanovený zákonem o svobodném přístupu k informacím v § 16, resp. v § 83 správního řádu, který se na odvolací řízení vztahuje dle § 20 odst. 4 InfZ. S ohledem na výše uvedené tak nadřízený orgán uzavírá, že tento nemá nyní jinou možnost než rozhodnout o podaném odvolání a současně odmítnout podanou stížnost jako opožděnou, a to s odkazem na ustanovení § 16a odst. 3 písm. c) InfZ.

Současně se nadřízený orgán soustředil na vyhodnocení rozsahu napadení postupu povinného subjektu při vyřizování předmětné žádosti o informace. Vzhledem k tomu, že je nadřízený orgán vázán rozsahem napadení uvedeným ve odvolání, zabýval se tento výhradně přezkumem postupu povinného subjektu ve vztahu k těm bodům žádosti, u kterých žadatel rozporuje odmítnutí ze strany povinného subjektu. Svou argumentaci žadatel specifikoval v dílčích námitkách, z nichž zároveň vyplynul rozsah napadení postupu povinného subjektu. Nadřízený orgán k tomuto podotýká, že je rozsahem napadení vázán a nepřísluší mu zkoumat vyřízení žádosti nad rámec rozsahu napadení postupu povinného subjektu ze strany žadatele. Tomu pak odpovídá i výrok tohoto rozhodnutí nadřízeného orgánu. Odvolatel ve svém podání zmiňuje, že proti napadenému rozhodnutí brojí v celém rozsahu, s tím, že odůvodnění ke svému odvolání, cit.: *„dodá žadatel ve lhůtě 7 dní, o kterou si dovoluje zdvořile požádat. K možnosti blanketního odvolání žadatel poukazuje na ust. § 20 odst. 4 písm. b) informačního zákona.“*

Nadřízený orgán k tomuto dodává, že ze spisu nevyplynulo, že by odvolatel podané odvolání dodatečně jakkoliv doplňoval, když i povinný subjekt v průvodním dopise č. j.: HB/202/2024 ze dne 13. 9. 2024 uvedl, cit.: *„Žadatel označil podání jako „blanketní“, avšak z obsahu podání, dle povinného subjektu, vyplývá, že se nejedná o podání „blanketní“, ale podání obsahuje všechny zákonné náležitosti odvolání, proto ho povinný subjekt posoudil jako řádné odvolání. Z procesní opatrnosti povinný subjekt vyčkal do posledního dne lhůty pro předání podání, avšak žadatel své podání k dnešnímu dni nedoplnil, proto je podání postupováno v té podobě, která byla povinnému subjektu doručena dne 29. 8. 2024.“*

Z pohledu nadřízeného orgánu obsahuje odvolatelovo podání jak všechny nezbytné formální atributy, tak i věcnou argumentaci, navíc bylo podáno řádně a včas, jak bylo již dopodrobna rozebráno výše. Odvolací orgán si není vědom žádné procesněprávní překážky, která by mu znemožňovala o podaném odvolání řádně rozhodnout. Vzhledem k tomu přistoupil odvolací orgán k přezkumu napadeného rozhodnutí, jehož prostřednictvím povinný subjekt odmítl žadatelovu žádost v bodech 16, 22 a dále pak ve shora citovaných částech bodů 7 a 19. Předmětem přezkumu byl

přítom jak soulad napadeného rozhodnutí se zákonem, tak i posouzení, nakolik povinný subjekt respektoval závazný právní názor vyslovený nadřízeným orgánem v předešlém rozhodnutí č. j.: KUOK 53479/2024 ze dne 3. 5. 2024.

III.

V předešlém rozhodnutí odvolacího orgánu bylo povinnému subjektu vytknuto, že ve výroku svého odmítavého rozhodnutí nedostatečně specifikoval, které části předmětných bodů žádosti odmítá. Přítom v odůvodnění povinný subjekt dokázal specifikovat, že žádost odmítá v části **bodu 7**, kde je odmítána informace v rozsahu cit.: „*kolika občanům bylo toto napojení zrealizováno v rámci pokládky chrániček či v rámci probíhající rekonstrukce komunikací či veřejných prostranství a v kolika případech si občané zřizovali přípojku vlastním nákladem*“ a v části **bodu 19**, kde je odmítána informace v rozsahu cit.: „*digitální vektorová polohopisná situace komunikací a veřejných prostranství na území obce Horka nad Moravou, ve formátu dgn nebo dwg*“. Tento problém v posuzovaném rozhodnutí č. j.: HB/178/2024 ze dne 14. 8. 2024 povinný subjekt uspokojivě vyřešil, když odmítané části obou bodů vyspecifikoval jak ve výroku, tak i v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Pokud jde o rozsah informací odmítaných rozhodnutím, podařilo se povinnému subjektu odstranit neurčitost výroku a uvést (alespoň částečně – viz dále) do souladu výrokovou část a odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Bohužel, samotné odůvodnění předmětného rozhodnutí povinného subjektu působí velmi nepřehledným a chaotickým dojmem a nelze přisvědčit tomu, že by povinný subjekt do své činnosti v tomto ohledu výrazněji promítl výtky odvolacího orgánu rozebrané podrobně v předešlých rozhodnutích, zejména pak v rozhodnutí č. j.: **KUOK 53479/2024** ze dne 3. 5. 2024, na které je odvolací orgán nucen opětovně odkázat.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí povinný subjekt nejprve uvádí, že žadatel, cit.: „*poptává skutečnosti – informace, které nejsou předmětem standardní činnosti povinného subjektu, o kterých povinný subjekt nevede evidenci, přičemž z žádného právního předpisu ani nevyplyvá povinnost povinného subjektu takovou evidenci vést. Z výše uvedeného je tedy patrné, že povinný subjekt požadovanou informací nedisponuje, přičemž její získání, pokud by to vůbec bylo možné, by spočívalo ve vytvoření informace zcela nové. Požadovaná informace neexistuje. Odmítnutí informací má oporu v ust. § 11b informačního zákona, neboť povinný subjekt požadovanou informaci nemá.*“

Dále povinný subjekt zmiňuje ustanovení § 2 odst. 4 InfZ, § 3 odst. 3 InfZ, § 8a InfZ a také vybraná ustanovení GDPR. Následně se povinný subjekt věnuje bodům 24a, 24b, 25 a 26 (aniž by je zmiňoval ve výroku rozhodnutí), s tím, že informace požadované v těchto bodech původně povinný subjekt neměl v úmyslu poskytnout, nicméně svůj názor změnil, přičemž poskytnutí informací zcela nekonceptně vtělil do odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Dále se povinný subjekt v odůvodnění napadeného rozhodnutí vrací k odmítaným bodům 16 a 22 a částem bodů 7 a 19, cit.: „*Žadatel v bodech č. 16 a 22 a v části bodu číslo 7 a v části bodu číslo 19 žádosti poptává skutečnosti – informace, které nejsou předmětem standardní činnosti povinného subjektu, a povinný subjekt o takových informacích nevede evidenci, přičemž z žádného právního předpisu ani nevyplyvá povinnost povinného subjektu takovou evidenci vést. Z výše uvedeného je tedy patrné, že povinný subjekt požadovanou informací nedisponuje, přičemž její získání, pokud by to vůbec bylo možné, by spočívalo ve vytvoření informace zcela*

nové. Požadovaná informace neexistuje. Odmítnutí informací má oporu v ust. § 11b informačního zákona, neboť povinný subjekt požadovanou informaci nemá. Povinný subjekt důsledně a pečlivě a konstruktivně se přesvědčil, že požadované informace neexistují. Povinný subjekt dokonce přistoupil k vyšší míře ověření možné existence těchto informací, a i přes vyvinuté úsilí a nadstandartní pečlivost informace nedohledal. Na tomto místě je třeba uvést, že informace byly hledány v nejen a výlučně jen archivu, byly hledány i na jiných místech obecního úřadu. Povinný subjekt prohledal i jiné dokumenty a materiály, kterými disponuje, a i z těch dovozuje, že požadované informace neexistují. Na závěr povinný subjekt uvádí, že provedl jak komplexní, tak i podrobnou úvahu a v rámci svého odůvodnění důkladně osvětluje, že informace neexistují.“

Dále povinný subjekt v odůvodnění napadeného rozhodnutí mj. uvedl, cit.: „Pro upřesnění povinný subjekt uvádí, že požadované informace neexistuje. Pro další upřesnění povinný subjekt uvádí, že požadované informace nemá. Povinný subjekt upřesňuje, že v konkrétním případě platí, že pokud informaci neexistuje, tak informace současně i nemá. Povinný subjekt k odmítnutí informací z důvodu jejich neexistence dále uvádí, že provedl i jejich zevrubné dohledávání, provedené zevrubné dohledávání potvrdilo původní zjištění povinného subjektu o tom, že informace neexistují. Povinný subjekt dále uvádí, že neexistující informace, které nejsou poskytovány nejsou součástí jiných materiálů, projektové dokumentace, e-mailové korespondence, či sdělení odrážející interní komunikaci v rámci jednotlivých pracovišť povinného subjektu a podobně. Jinými slovy, neexistující poptávané informace nevyplynou z relevantního kontextu a nejsou součástí jiné informace. Zákonný znak informace v podobě „záznamu“ určité informace potom nelze vnímat striktně tak, že informace je zaznamenána (a existuje) pouze tehdy, jestliže její záznam přesně odpovídá položenému dotazu. O zaznamenanou informaci se bude jednat i tehdy, jestliže požadovaný údaj vyplývá z činnosti povinného subjektu, tedy jestliže jej lze dovodit z jiných zaznamenaných informací. Povinný subjekt vyvinul pečlivé a značné úsilí, aby požadované informace dohledal, případně dovedl, dokonce se o to pokusil, ale odmítnuté informace pro jejich neexistenci neohledal. (...) Pokud povinný subjekt konstatuje, že nemá zákonnou povinnost neexistující informaci mít, činí tak proto, že nemá povědomí o tom, že by ji mít měl. Povinný subjekt ke každé neexistující informaci, kterou z důvodu její neexistence neposkytuje, a tudíž ji odmítá, na tomto místě odůvodnění uvádí, že nemá zákonnou povinnost takovou informaci mít a nedohledal žádný právní předpis, který by povinnému subjektu ukládal požadovanou informaci mít. Takové zdůvodnění považuje povinný subjekt po pečlivém uvážení za více než dostatečné. Informace bodech č., 16, 22 a v části bodu 7 a v části bodu 19 žádosti žadatele tudíž neexistují a povinný subjekt setrvává na svém odůvodnění. Pro úplnost povinný subjekt dodává, že informaci nelze dovodit z jiných zaznamenaných informací.“

Následně se v odůvodnění napadeného rozhodnutí povinný subjekt věnoval jiným bodům žádosti, konkrétně bodům č. 15, 17 a 18, když informace požadované žadatelem v těchto bodech původně povinný subjekt odmítal poskytnout a následně svůj názor změnil, když v odůvodnění k tomuto uvedl, cit.: „povinný subjekt informace neodmítá a žadateli je poskytuje.“ Dále v odůvodnění napadeného rozhodnutí povinný subjekt vrací k jiným bodům žádosti, když také uvádí, cit.: „Co se týče požadovaných informací pod body číslo 1, 4 a 8, povinný subjekt poskytuje informace ještě jednou a to tak, aby žadatel měl možnost na webových stránkách obce požadovanou informaci nalézt, tedy informace jsou poskytovány podrobněji. Co se týče požadované

informace pod body číslem 5, povinný subjekt poskytuje informace ještě jednou a to tak, aby žadatel měl možnost na webových stránkách obce požadovanou informaci nalézt.“

K vyřízení dalších bodů žádosti uvedl povinný subjekt – opět v odůvodnění napadeného rozhodnutí, cit.: „Co se týče požadované informace pod body číslem 12, 13 a 14 povinný subjekt uvádí, že poskytne informace o tom, že projekční práce zpracoval(i) zaměstnanec/zaměstnanci obce. Pro futuro povinný subjekt uvádí, že pokud by žadatel žádal jméno konkrétního zaměstnance, měla by informace v souladu s § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím charakter osobního údaje, a bez souhlasu dotčené osoby, by nemohla být žadateli poskytnuta. Souhlas konkrétní osoby dán nebyl, a proto informace o tom, že projekční práce požadované pod bodem 12 žádosti provedl zaměstnanec obce je dostatečně určující a není z tohoto důvodu ani částečně odmítnuta, žadatel ani jméno konkrétní fyzické osoby nepožaduje, proto nelze informaci ani částečně odmítnout. Žadatel výslovně požadoval název projekční kanceláře, OSVČ, projektanta či jinou firmu, povinný subjekt tuto žádost vyhodnotil tak, že pokud by se mělo jednat o zaměstnance, nebylo to žadatelem požadováno. Vyřízení bodu číslo 20 žádosti žadatele nebylo odvoláním napadeno. Informace byla poskytnuta. S ohledem na znění výroku II. rozhodnutí odvolacího orgánu je informace pod bodem číslo 20 znovu vyřízena, a to stejným způsobem, neboť není důvod ji vyřídit jinak a jedná se o opakované vyřízení.“

Z pohledu odvolacího orgánu je nutné považovat koncepci napadeného rozhodnutí za mimořádně nešťastnou a není jasné, z jakého důvodu povinný subjekt zahrnul do odůvodnění předmětného rozhodnutí i další body žádosti, které ovšem neodmítá, ale vyřizuje, a to tak, že požadované informace dle svého vyjádření poskytuje. Tento postup je zarážející i z toho důvodu, že souběžně s napadeným rozhodnutím zaslal povinný subjekt žadateli o informace dne 14. 8. 2024 i „vyřizující“ dopis č. j.: „HB/177/2024“ nadepsaný slovy „Poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů“. Bez ohledu na to má odvolací orgán za to, že napadené rozhodnutí lze formálně i věcně přezkoumat, když v jeho odůvodnění lze identifikovat pasáž věnovanou bodům, resp. jejich částem, které jsou konkretizovány ve výroku rozhodnutí. Jedná se o body 16, 22 a dále pak o části bodů 7 a 19, a právě odmítnutí těchto bodů, resp. jejich částí napadá odvolatel ve svém odvolání, když v odstavci II/7 zmiňuje právě příslušné body, resp. části bodů a domáhá se nápravy a zrušení napadeného rozhodnutí, cit.: „Žadatel z tímto způsobem vyřízení nesouhlasí, a proto proti uvedenému rozhodnutí, a to v celém rozsahu, podává odvolání“.

V odstavci II/8 k tomuto pak odvolatel navíc dodává, cit.: „Žadatel na okraj uvádí, že způsobem odmítnutí mělo být vyřízeno více bodu podané žádosti, což však povinná osoba formálně neudělala. Ve své podstatě se jedná, jak je uvedeno již výše, o všechny body uvedené v odst. 2 tohoto podání žadatele, i v tomto kontextu je třeba podat opravný prostředek, pokud správní orgán opomene rozhodnout o některých bodech žádosti, tj. chybí některý výrok rozhodnutí.“

Odvolací orgán k tomuto uvádí, že byť je daná námitka uvedena v té části odvolatelského podání, kterou tento označil jako „odvolání“, jedná se o námitku stížnostní, neboť skrze ni odvolatel rozporuje způsob vyřízení žádosti v konkrétních bodech, resp. poukazuje na to, že povinný subjekt určité body žádosti nevyřídil, když nevydal rozhodnutí o odmítnutí, ačkoliv tak dle názoru odvolatele učinit měl. Nicméně, jak už bylo rozebráno výše, o stížnosti odvolací orgán v současnosti již rozhodovat

nemůže z důvodu její opožděnosti, předmětem rozhodovací činnosti odvolacího orgánu tak může být pouze podané odvolání a přezkum napadeného rozhodnutí č. j.: HB/178/2024 ze dne 14. 8. 2024.

IV.

Po posouzení argumentace povinného subjektu i odvolatele a zároveň s přihlédnutím k povaze poptávaných informací pak uvádí odvolací orgán ke konkrétním bodům následující.

Již v prvním ze série rozhodnutí nadřízeného orgánu č. j.: KUOK 28852/2024 ze dne 22. 2. 2024 bylo povinnému subjektu s odkazem na § 68 správního řádu vysvětleno, že v odůvodnění odmítavého rozhodnutí je tedy třeba uvést konkrétní důvody, proč bylo aplikováno právě dané ustanovení a proč bylo aplikováno způsobem, který vedl k danému rozhodnutí. K řádnému odůvodnění rozhodnutí nepostačí uvedení závěrů, které si správní orgán učinil, ale je nezbytné zachytit rovněž **řetězec konkrétních úvah, které správní orgán k takovému závěru dovedly. Typicky pro daný případ – je-li žádost (resp. konkrétní bod) odmítána z důvodu neexistence požadované informace, je z pohledu nadřízeného orgánu zcela legitimní očekávat, že onu neexistenci povinný subjekt odpovídajícím způsobem vyargumentuje ve vztahu ke konkrétní informaci, která je požadována.** Jinými slovy **v odůvodnění svých závěrů má povinný subjekt vycházet z formulace samotné žádosti či její části** (tzn. bodu, resp. bodů). Odůvodnění odmítnutí požadovaných informací potom nemůže být pojata obecně ve smyslu „hledali/venašli“, ale musí dopadat přesně na danou situaci, resp. poptávanou informaci a respektovat relevantní kontext. Zjednodušené plošné tvrzení o neexistenci přitom nutně svádí k pochybnostem odvolatele o správnosti postupu povinného subjektu, zvláště pak, pokud je odvolatel přesvědčen, že informace musí existovat, jak tento několikrát uvedl ve svých dřívějších podáních.

Byť povinný subjekt opakovaně uvádí, že se pokoušel informace pečlivě dohledávat, kontext daného případu hovoří spíše pro to, že se z jeho strany jedná o účelovou argumentaci, která vychází z neochoty danou informaci poskytnout. Jeho argumentaci (viz citace výše) vyhodnotil odvolací orgán jako povrchní, obecnou a zjednodušující, přičemž nelze odhlédnout od skutečnosti, že povinný subjekt ignoroval doporučení odvolacího orgánu, aby důvod, proč informaci neposkytuje, vztáhnul vždy ke konkrétnímu bodu žádosti (popř. části bodu), resp. k informaci, která je ze strany žadatele poptávána. V napadeném rozhodnutí povinný subjekt odmítl body 16, 22 a části bodů 7 a 19 na základě povrchního tvrzení stran neexistence a s odkazem na § 11b InfZ své úvahy shrnul do opakujících se frází o tom, že danou informací nedisponuje a nemůže jít tedy poskytnout. Zmíněný důvod aplikoval povinný subjekt plošně na všechny čtyři body, kontextem či formulací žádosti v daných bodech se vůbec nezabýval. Jinými slovy, povinný subjekt zcela pominul závěry odvolacího orgánu stran nutnosti vztáhnout odmítnutí ke konkrétní informaci, která je ze strany žadatele požadována.

V **bodě 7** požadoval odvolatel následující informaci: „*Kolik občanů obce Horka nad Moravou si dosud zrealizovalo přípojku na obecní optickou síť (optické mikrotubičky obce Horka nad Moravou) – bez ohledu na to, zda prostřednictvím tohoto vedení odebírají nějakou službu – a kolika občanům bylo toto napojení zrealizováno v rámci pokládky chrániček či v rámci probíhající rekonstrukce komunikací či veřejných prostranství a v kolika případech si občané zřizovali přípojku vlastním nákladem.*“ Povinný subjekt tento bod žádosti svým rozhodnutím odmítl

v části „kolika občanům bylo toto napojení zrealizováno v rámci pokládky chrániček či v rámci probíhající rekonstrukce komunikací či veřejných prostranství a v kolika případech si občané zřizovali přípojku vlastním nákladem“.

Dle názoru odvolacího orgánu lze rozumně předpokládat, že obec bude mít coby vlastník a provozovatel optické sítě na svém území určité povědomí o realizovaných přípojkách. Odůvodnění odmítnutí daného bodu, resp. jeho části „prostou“ neexistencí požadované informace je tak z pohledu odvolacího orgánu nedostatečné a neakceptovatelné.

V **bodě 16** požadoval žadatel, cit.: „Názvy projektů, kterými se povoluje či má být povolena překládka nadzemního kabelového vedení NN (popř. i VN, je-li také předmětem překládky) společnosti ČEZ Distribuce, a. s. do země v Sedlisku a to včetně informace, zda zadavatelem projektové dokumentace je ČEZ, obec Horka nad Moravou, nebo někdo jiný. Tuto informaci požadujeme, i pokud zadavatelem projektové dokumentace není obec Horka nad Moravou, protože obec Horka nad Moravou se k předmětné dokumentaci vyjadřuje a je účastníkem řízení, musí jí tedy tato informace být známa. Jako název projektu požadujeme název, pod nímž je PD zpracovávána a byla či bude podána na stavební úřad, nikoliv interní označení, zkratku, zkomoleninu či název ulice, kterým by akce případně mohla být označována při interní komunikaci úřadu nebo v komunikaci k veřejnosti. U projektů jejichž objednatel je obec Horka nad Moravou žádáme také informaci, zda dokumentaci již byla či teprve bude podána na stavební úřad a pokud nebyla, kdy nejdříve bude podána. U projektů jejichž objednatel není obec Horka nad Moravou žádáme informaci, zda již bylo vydáno rozhodnutí, vč. data vyvěšení na úřední desku a data sejmutí z úřední desky obce Horka nad Moravou.“

Jak už zaznělo v předešlém rozhodnutí odvolacího orgánu, je jen stěží představitelné, že by obec nevěděla o tomto typu projektu realizovaném na jejím území, ať už z pozice potenciálního objednatele/investora či účastníka řízení, popř. jako vlastník dotčených nemovitostí. Argumentaci neexistencí poptávané informace je proto potřeba odmítnout jako povrchní a nedostatečnou, neboť je nanejvýš pochybné, že by informace požadovaná v bodě 16 v celém rozsahu neexistovala, jak tvrdí povinný subjekt. Pokud by tomu tak skutečně bylo, pak odvolací orgán zdůrazňuje, že by měl povinný subjekt tvrzenou neexistenci výrazně lépe zdůvodnit, s tím, že by v rámci své argumentace měl vyjít z formulace žádosti v daném bodě, nikoliv jen dokola opakovat, že se pokoušel požadovanou informaci dohledat, leč neúspěšně. Opravdu si nelze představit situaci, kdy povinný subjekt neví, resp. nemá informaci o tom, jestli je či není účastníkem konkrétních správních řízení. Odmítnutí žádosti tak nelze kvalifikovat jako dostatečně zdůvodněné.

Předmětem **bodu 19** odvolatelovy žádosti byla tato informace, cit.: „Digitální vektorová polohopisná situace komunikací a veřejných prostranství na území obce Horka nad Moravou, ve formátu dgn nebo dwg, s uvedením souřadného systému, a to v těch místech, kde taková polohopisná situace (zaměření skutečného stavu) existuje. Zejména se jedná o nově zrekonstruované komunikace a veřejné prostranství, ale může se jednat i o starší komunikace a veřejná prostranství, pokud k nim taková polohopisná situace existuje.“ Povinný subjekt tento bod žádosti odmítl v části, cit.: „Digitální vektorová polohopisná situace komunikací a veřejných prostranství na území obce Horka nad Moravou, ve formátu dgn nebo dwg“ a dále k tomuto ve vyřizujícím dopise č. j.: HB/177/2024 uvedl, cit.: „Povinný subjekt uvádí, že se jedná o koordinační výkresy skutečného provedení ulice Družstevní, Nádražní a Olomoucká. Povinný

subjekt poskytuje žadateli tištěnou verzi původního pdf dokumentu.“ S ohledem na strohost argumentace povinného subjektu lze pouze usuzovat, zda-li odvolateli byla či spíše mohla být příslušná informace poskytnuta, avšak v jiném formátu (pdf), než bylo z jeho strany žádáno (dgn nebo dgw).

S jistotou však toto konstatovat nelze, neboť v odůvodnění napadeného rozhodnutí se objevuje pouze obecné odůvodnění stran prosté neexistence požadované informace (část bodu 19, viz citace výše).

Přitom pokud jde o poskytování informace v konkrétním požadovaném formátu, uvádí nadřízený orgán, že povinný subjekt musí respektovat požadavek žadatele na formát požadované informace (§ 4a odst. 1 InfZ) i na způsob jejího poskytnutí (§ 4a odst. 2 a 3 InfZ), s výjimkou případů, by požadovaný formát či způsob poskytnutí představoval pro povinný subjekt nepřiměřenou zátěž anebo by se jednalo o požadavek objektivně nesplnitelný (např. do formátu nelze informaci převést či by se jednalo o mimořádně pracnou aktivitu, apod.). K povinnosti respektovat vůli žadatele na způsob a formu získání informace se váže i aktuální judikatura, např. v rozsudku Krajského soudu v Ostravě sp. zn.: 65 A 8/2023-35 je k tomuto konkrétně uvedeno, cit.: „...ve vztahu ke způsobu poskytování informací platí princip respektování požadavku žadatele vyplývající z § 4a odst. 2 InfZ, podle něhož *je-li informace poskytována na základě žádosti, poskytuje se způsobem podle obsahu žádosti (...) povinný subjekt má zásadně respektovat vůli žadatele a poskytnout mu informaci způsobem, který žadatel poptává, tj. požaduje-li žadatel sdělení informace (odpověď na otázku), má povinný subjekt takto informaci poskytnout (na otázku odpovědět), zatímco požaduje-li žadatel poskytnutí listiny obsahující určitou informaci, má povinný subjekt žadateli tento dokument poskytnout. Zákon tedy vychází z principu, že způsob poskytnutí informací volí žadatel [stejně jako formu – listinnou, elektronickou, zvukový, obrazový záznam, resp. formát (souboru) a jazyk, srov. § 4a odst. 1 InfZ], a jím zvolený způsob musí být povinným subjektem respektován, nejde-li o výjimku zakotvenou v § 4a odst. 3 InfZ, či o využití postupu dle § 6 InfZ.“*

K tomuto odvolací orgán dodává, že vyjádření povinného subjektu k formátu poskytované informace nepatří do rozhodnutí o odmítnutí ve smyslu § 15 InfZ. Podrobnosti k poskytovanému formátu konkrétní informace mohou být žadateli sděleny např. v průvodním dopise ve formě doprovodné informace. Jinými slovy, situaci, kdy povinný subjekt nemůže poskytnout určitou informaci v požadovaném formátu, nelze řešit prostřednictvím odmítavého rozhodnutí. V praxi lze informaci poskytnout ve formátu, v jakém je pro povinný subjekt v daném okamžiku dostupná (samozřejmě s přihlédnutím k § 4a odst. 1 InfZ) a žadatele o všech souvisejících podrobnostech neformálně informovat např. prostřednictvím průvodního dopisu. Nespokojenost žadatele s formátem, ve kterém mu byla informace poskytnuta lze následně řešit prostřednictvím stížnosti ve smyslu § 16a InfZ. Vzhledem k tomu, že povinný subjekt odmítnutí žádosti ve shora citované části bodu 19 odůvodnil pouze strohou neexistencí požadované informace, lze o rozsahu a kvalitě vyřízení žádosti v daném bodě ze strany odvolacího orgánu pouze spekulovat. V takovéto situaci odvolacímu orgánu nezbylo, než napadené rozhodnutí i v této části zrušit a poukázat na nedostatečnost v jeho odůvodnění.

V **bodě 22** pak odvolatel požadoval, cit.: „*Důvod proč obec Horka nad Moravou až do 27.12.2023 zcela ignorovala veškeré výzvy společnosti Sprintel s.r.o. k jednání o podmínkách vybudování stavby veřejné komunikační sítě „Optická síť Sedlisko, Horka n. M.“?*“ Povinný subjekt odmítl poskytnout informaci s odkazem na

§ 11b InfZ, s tím, že požadovaná informace neexistuje (viz citace výše). Odvolací orgán k tomuto podotýká, že ačkoliv povinný subjekt uvádí, že se pokoušel informace dohledat, kontext daného případu hovoří spíše pro to, že se z jeho strany jedná o účelovou argumentaci, která vychází z neochoty danou informaci poskytnout. Konstatování „neexistence“ poptávané informace je skutečně nutné podrobně zdůvodnit, a to vždy s ohledem na charakter a koncepci daného dotazu, a to tím spíše, že podobně konstruované dotazy (např. body 24a, 24b) povinný subjekt v dopise č. j.: HB/177/2024 žadateli zodpověděl.

V očích odvolacího orgánu lze rozumně předpokládat, že povinný subjekt bude vědět, proč s konkrétní společností v konkrétní záležitosti jedná či nejedná. Judikatura přitom dlouhodobě vychází ze skutečnosti, že i informace nezachycená ve smyslu § 3 odst. 3 InfZ je ve smyslu zákona poskytnutelná, pokud její vytvoření nevyžaduje rozsáhlejší činnost, ale informaci lze zachytit na hmotném podkladu na základě jednoduché a rychlé úvahy. Vzhledem k tomu, že argumentaci v odůvodnění odmítnutí daného bodu shledal odvolací orgán jako nedostatečnou, vrátil i tento bod žádosti povinnému subjektu k novému projednání.

V souvislosti s aplikací § 11b InfZ je odvolací orgán nucen upozornit i na tzv. negativní důkazní teorii, ke které se mj. vztahuje rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 10. 2015, č. j.: 5 As 24/2015 – 36, když uvádí následující: „*Po povinném subjektu tedy nelze požadovat poskytnutí neexistujících informací, v tomto směru mu z povahy věci nemůže ani svědčit břemeno důkazní k prokázání skutečnosti, že určité informace nemá, neboť nelze prokazovat negativní skutečnost. Po povinném subjektu je ovšem nutné požadovat zdůvodnění toho, jaké konkrétní skutečnosti jej vedly k závěru o tom, že požadované informace nemá.*“ V tomto ohledu je potřeba odůvodnění povinného subjektu vnímat jako nedostatečné a příliš obecné, bez návaznosti na konkrétní body žádosti a poptávané informace. Z pohledu odvolacího orgánu povinný subjekt okolnosti odmítnutí žádosti v daných bodech relevantním způsobem neosvětlil, byť tak s ohledem na charakter požadovaných informací a předešlá rozhodnutí odvolacího orgánu učinit měl.

V.

Závěrem pak odvolací orgán uvádí, že po vyhodnocení celé situace nepřistoupil k aplikaci § 16 odst. 4, tedy nevyzval povinný subjekt k doplnění spisu o údaje nezbytné k postupu podle odstavce § 16 odst. 5, zejména k uvedení všech důvodů pro odmítnutí žádosti včetně jejich odůvodnění, neboť takový postup vyhodnotil jako neúčelný, když v rámci odvolacího řízení nebylo najisto prokázáno, že všechny odvolatelem požadované informace skutečně (ne)existují. S ohledem na dlouhodobý postoj povinného subjektu navíc nebylo možné rozumně předpokládat, že by postup podle ustanovení § 16 odst. 4 InfZ pomohl tuto situaci vyjasnit natolik, aby odvolací orgán mohl přistoupit k aplikaci informačního příkazu, jak v textu předmětného ustanovení předpokládá zákonodárce.

Pro úplnost proto odvolací orgán dodává, že tento v souladu s § 16 odst. 5 InfZ sice zkoumal, zda lze v posuzovaném případě vydat tzv. informační příkaz, tj. vykonatelným rozhodnutím přikázat povinnému subjektu poskytnutí požadovaných informací odvolateli, nicméně dospěl k závěru, že toto nelze. Ačkoliv lze předpokládat, že povinný subjekt některými z požadovaných informací disponuje, ze spisu nebylo možné dovodit, že tomu tak skutečně je. Jinými slovy, to, že je pravděpodobné, že povinný subjekt určitými informacemi může disponovat, nemusí nutně znamenat, že tomu tak skutečně je. Podmínkou pro vydání informačního příkazu je pak rovněž

skutečnost, že odvolací orgán má k dispozici příslušné informace, o něž se vede řízení. Tato podmínka však v posuzovaném případě není splněna, navíc není zřejmé, je-li existence některých požadovaných informací z pohledu InfZ v současnosti reálná – povinný subjekt tvrdí, že jimi nedisponuje. S ohledem na shora popsané skutečnosti proto k vydání informačního příkazu odvolací orgán nepřikročil, protože na domněnkách, byť opodstatněných, nadřízený orgán svou rozhodovací činnost zakládat nemůže.

VI.

Krajský úřad coby odvolací orgán je nucen na úplný závěr povinnému subjektu vytknout neúplnost spisového materiálu. Pro plnohodnotný přezkum postupu povinného subjektu je zcela žádoucí, aby součástí postoupeného spisového materiálu byly vždy i všechny doklady prokazující doručení jednotlivých písemností (doručenky, dodejky generované systémem datových schránek apod.). Pouze tak lze přezkoumat dodržení všech zákonných lhůt a akceptovat v rámci procesní historie např. i vyřízení žádosti prostřednictvím odmítnutí její části dle § 15 InfZ. To však v daném případě nebylo možné, neboť odvolací orgán neměl k dispozici všechny, resp. žádné doklady, ze kterých by mohl spolehlivě dovodit, kdy byla komu která písemnost doručena. Postoupený spisový materiál žádné doručení ani dodejky neobsahoval, i proto je v očích nadřízeného orgánu nutné hodnotit postup povinného subjektu jako nepřezkoumatelný. Neochota povinného subjektu předložit všechny doklady prokazující doručení jednotlivých písemností přitom nemůže být k tíži žadatele, i proto nadřízený orgán vyšel z předpokladu, že bylo doručeno řádně, neboť povinný subjekt měl možnost (a v kontextu svých povinností při předložení spisu i povinnost) řádné doručení opravného prostředku posoudit.

Pro úplnost je odvolací orgán nucen zkonstatovat porušení lhůty pro vyřízení ze strany povinného subjektu. Především rozhodnutí obdržel povinný subjekt datovou schránkou dne 3. 5. 2024, téhož dne nabylo také právní moci. K vyřízení přitom povinný subjekt přistoupil až 14. 8. 2024, byť měl k tomuto lhůtu v délce maximálně 15 dnů. Jedná se sice o lhůtu pořádkového charakteru, její porušení však nelze přehlédnout, ať už z pohledu principů dobré správy či s přihlédnutím k zásadním zásadám činnosti správních orgánů. Nelze také pominout, že řádné dodržování všech lhůt v neposlední řadě ovlivňuje rovněž právní jistotu žadatele v rámci podávání řádných opravných prostředků.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se dle ustanovení § 16a odst. 9 zákona o svobodném přístupu k informacím a § 91 odst. 1 věta první správního řádu nelze dále odvolat.

Mgr. Šárka Calábková
vedoucí oddělení legislativy a dozoru

Rozdělovník:

1. odvolatel;
2. povinný subjekt;
3. spis.